

λγεία πλήρη ύδατος κινούμενα και ταραττόμενα διὰ τροχού τοιουτοτρόπως, ὥστε τὸ φύραμα κατακάθεται παθάρων παντός ρύπου· ὑπερον πλύνεται πάλιν εἰς ἕκτους πλήρεις και τούτους ὕδατος, τελευταῖον δὲ συντίθεται ἐντός πανίου, ἢ δέρματος, ὥστε ὁ ὑδράργυρος ἀπορβέει διὰ τῶν πόρων. Ἀλλὰ διὰ νὰ καθαρισθῆ ἰτελῶς τὸ ζητούμενον μέταλλον ἐκ τοῦ ὑδραργύρου, γινεύεται ἐπὶ τοῦ πυρός, ὅπου ἐξατμίζεται ὁ ὑδράργυρος.

Ἐποία πραγμάτων μεταβολή! Ἡ Ἰσπανία, ἣτις ἔσμεν ἄλλοτε ἀποικίας εἰς τόσῳ μακρυνῶς τόπους, ὅτε οὐδέποτε ὁ ἥλιος ἔδυνε εἰς τὴν ἐπικράτειάντης, σπουδαίη σήμερον νὰ ἐλκύσῃ τοὺς ξένους διὰ νὰ κατοικήσωσιν αὐτήν· Ἐπειδὴ ἐν ᾧ ἔδυνκτο νὰ θρέψῃ 60000000 ὡς πύργωρος και πλουσία και εἰς μέταλλα και εἰς ἄλλα προῖοντα, μόλις ἔχει 12—13,000,000 κατοίκους. Ἡ ἐρήμωσις αὕτη προήλθεν ἐκ τῆς ἀνοήτου φιλοδοξίας τῶν βασιλέων αὐτῶν, τῆς λύσεως τῶν κατεκτήσεων, τῆς ἀγάπης τοῦ ἑτερόχθονος χρυσοῦ, ὁ ἵσους ἀνεκαλύφθη ἀβηνώτερος εἰς τὸ Περού και τὸ Μεξικόν· Διότι ἀφ' οὗ ὅλη ἡ φροντίς ἐξηπλώθη ἐκεῖ, παρημέλησε πάντας τοὺς ἄλλους κλάδους τῆς ἐγχωρίου ἡμερίας, τὴν γαυργίαν, τὰς τέχνας, και τὸ ἐμπόριον, ὥστε ἀκίανθαι και τριβόλοι μετέβαλον εἰς χέρσους τὸ ἔδαφος, τὸ ὅποιον ἦτο τοσοῦτο εὐρορον ἐπὶ τῶν ἀλλοπίσιων Ἰσπανικῶν. Μετὰ ταῦτα ἐνῶ ἡ Ἀγγλία, Γαλλία και Γερμανία κατεσπαράττοντο ἐν ὀνόματι τῆς θρησκείας, τῆς ἰσίας πρώτη ἐντολή ὑπάρχει ἡ πρὸς τὸν πλησίον ἀγὰτη, ἡ Ἰσπανία ἐστερείτο και τῆς Ὀλλανδίας, διὰ τὴν ἡσποτείαν Φιλίππου τοῦ Β. συμπληρώθη ἡ ταπεινωσις και καταστροφή της ἕως οὗ δημοκρατηθέντων τῶν ἰσπαν.

Πόσον ὁμως δύναται εἶς μόνος ἄνθρωπος νὰ μεταλλάξῃ τὴν τύχην ὀλοκλήρου ἔθνους, νὰ τὸ καταστρέψῃ ἢ νὰ τὸ ἐξαχρειώσῃ και νὰ τὸ ἐξανδραποδίξῃ, ἢ νὰ ὑπαντίσῃ νὰ τὸ ἀνυψώσῃ, νὰ τὸ ἠθοποιήσῃ και νὰ τὸ ἀνεδείξῃ ζηλωτῶν εἰς τὰ ἄλλα, ἔχομεν παράδειγμα αὐτὴν πάλιν ταύτην τὴν Ἰσπανίαν. Διότι ἐσχάτως εἰς ἰσίας ὑπουργός, δικηγόρος τὸ ἐπάγγελμα, ἀλλὰ φιλικώτερος και γενναῖος και μεγαλεπήβολος ὁ Bravo Murillo, ἀνεδέχθη νὰ ἀναζώωσῃ τὴν νεκρωθεῖσαν, ὡτὼς εἶπεν, Ἰσπανίαν· καθότι οὐ μόνον διαφόρους πολιτώσεις ἄλλας ἐπεχείρησε και κατώρθωσε, δηλ. ἄρβους σιδηροῦς συνάπτοντας τὰς ἐπαρχίας, και διώρυγας και κρηπιδώσεις ποταμῶν, οἷτινες πλημμυροῦν εἰς ἐπινογὸν τὰς πεδιάδας, και ὑδραγωγεία ἄξια τῶν Ῥωμαίων και ἀτμοκίνητα πλοία, ἀλλὰ και ἀποικίας ἐξ ἐθνῶν ἰσπανῶν προσκαλεῖ εἰς τὴν Ἰσπανίαν. Ἐπειδὴ δὲ οὗτε εἰς κινδύνους θαλάσσης και νοσταλγίας και ἰκτεράδους παρετοῦ (1) θέλουσιν ἐκτεθεῖ, οὔτε ναύλων μεγάλων και ἄλλης δαπάνης ἔχουσιν ἀνάγκην, οὔτε ἐκ τῶν συγγενῶν και φίλων ἐπαπειλοῦνται διὰ παντός νὰ ἀποχωρισθῶσι, ἰκτερίζεται οὖν οἱ διαζόμενοι νὰ φύγωσιν ὡς δυστυχῶσιν τὴν πατρίδα των λαοὶ θέλουσι προτιμῆσαι νὰ με-

ταναστεύσωσιν εἰς τὰ θερμὰ τὰς ἀρχαίας Ἰσθρίας παρὰ τὴν Βαυτικὴν (Ἀνδαλουσίαν) Μωρκίαν κτλ. Μακάρια τὰ ἔθνη, ὅπου ἀναφαίνονται ἐκ διαλειμμάτων ὡς χλοεραὶ δάσεις ὑπὸ ἐρήμων περιτοιοχοῦμεναι φιλόανθρωποι και δίκαιοι και ἐπιχειρηματῆαι ὑπουργοί, ὡς ὁ Murillo· διότι αὐτοὶ και τὴν πατρίδα ὑεργετοῦσι και τὴν ἀρχὴν στηρίζουσιν, ὅποιαδῆποτε τύχη βασιλεία, ἢ δημοκρατία. Αἰσχος δὲ και θνεῖδος αἰώνιον εἰς ἐκείνους, ὅσοι ἀπατῶσι τοὺς ἡγεμόνας, θεραπεύουσι τὰς ἀδυναμίας των, ἀποσιωπῶσι τὴν ἀλήθειαν, συσκιάζουσιν τὰ ἐλαττώματα τῆς Κυβερνήσεως, κρύπτουσι δὲ τὴν δυστυχίαν και ἀγανάκτησιν τῶν λαῶν. Διότι αὐτοὶ και εἰς τούτους γίνονται ἀποτρόπαιοι και εἰς ἐκείνους ἐπὶ τέλους μισητοὶ και ἀξιοκαταφρόνητοι.

I. N. Λεβαδένος.

ΕΡΓΑ ΑΛΒΕΡΤΟΥ ΔΥΡΕΡ

Ἐπιθυμοῦντες νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς φιλομούτους τῆς Μνημοσύνης ἀναγνώστας ἰδέαν τινα τῶν ἀριστουργημάτων τοῦ Ἀλβέρτου Δύρερ, ζωγράφου Γερμανοῦ, τατὰ τὴν 16ην ἑκατονταετηρίδα διαπρέψαντος και τὰ μέγιστα ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Μαξιμιλιανοῦ τιμηθέντος, ἀναφέρομεν περικοπήν ἐκ τινος ἐπιστολῆς τοῦ Ἰωάννου Βυπρεχτίου, ἐκ Βιέννης, σταλείσης περὶ τὸ 1528 πρὸς τὸν ζωγράφον Ἀντώνιον, ἐκ Φλωρεντίας.

Ἀπεχαιρέτησα κατεσπευσμένως τὰ σιβάσματα ἐκεῖνα πρόσωπα, διότι ἐσπευδον νὰ φθάσω εἰς τὰς εἰκόνας τοῦ Δύρερ, αἰτινες, ὡς γνωρίζεις, μοὶ ἐνέπνεον αἰσθημα περιεργείας και ζωροῦ ἐνδιαφέροντος. Ἐσταμάτισα ἐπὶ τινας στιγμὰς ἐνώπιον τῆς εἰκόνης τοῦ Ἀδάμ και τῆς Ἐύας, τῆς θελκτικωτάτης ἐκείνης συνθέσεως ἣν χιλιάδες ἐθαύμασα ἐν τῷ ὄραίῳ ἀντιγράφῳ τοῦ Βεῖτ Στόζου. Ἀλλὰ τὸ μᾶλλον ἀξιοθαύμαστον προῖον τοῦ πνεύματος τοῦ Δύρερ ἦτο ἀναμφιβόλως ἡ παράστασις τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν, ἐξωγραφημένων ἐπὶ δύο ξυλίαν πτυχιῶν ἀντιμετώπων, αἵτινα ἀρχῆθεν εἶχον ἀφιερωθῆ εἰς σχηματισμὸν εἰκόνης προωρισμένης διὰ τὴν Ἀγίαν Τράπεζαν. Τελειώσας ὁ καλλιτέχνης τὰς δύο ταύτας εἰκόνας, και προσβλέψας ἐπὶ τοῦ ἡμιτελοῦς ἔργου του, τοῦ τῶσον ἀρμονικοῦ και ἀπολύτως ὄραίου, ἠσθάνθη ἐκλείπον τὸ θάρρος και τὴν δύναμιν του ὅπως προχωρήσῃ περαιτέρω ἀπελπισθεὶς δὲ νὰ δυνηθῆ ποτὲ οὐχὶ μόνον νὰ ὑπερτερήσῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ φθάσῃ τὸ ὕψος εἰς ὃ εἶχεν ὑψωθῆ. παρητήθη τῆς εἰκόνης ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ ἔργου, και ἀφιέρωσε παρευθὺς εἰς τὴν πατρίδα του τὰ μεγαλοπρεπῆ ταῦτα ἀριστουργήματα, δι' ὧν, ἀκουσίως αὐτοῦ, ἡ μεγαλὸνία του ἀπετέλει ἔργον ἀπολύτως ἐντελές. Ἐφ' ἑκατέρου τῶν πτυχιῶν παρίσταντο δύο ἀπόστολοι φυσικοῦ μεγέθους. Ὁ Δύρερ παρίστησεν ἐν αὐτοῖς τὰς τέσσαρας κράσεις· ἰδὲ τὸ νεανικὸν και πρῶον πρόσωπον τοῦ Ἰωάννου, τοῦ ποιητοῦ τῶν

(1) Ὁ ἰκτεράδης οὗτος πνευτὸς, εἶδος λομοῦ ἰσθημικοῦ τῆς Ἀμερικῆς θερίζει τοὺς πλείστους τῶν ἀντιθέτι ἐπιδημούντων Εὐρωπαίων.